

1

1. „Itt az í - rás, Dá - ni - el, Is - te - ned - nek vé - ge,
Má - tól a nagy ki - rály e - lőtt hullj csak térd - re!

2. Ha a végzést megszegend,
fohászt küldsz az égbe,
Úgy bizony életed
oroszlánok étke.”

3. Térdre borult Dániel
mégis otthonába’,
Tudta, hogy hű az Úr,
s ígéretét állja.

4. Rajtakapták azonnal
– ahogy kigondolták –,
S győztesen, vigadva
a verembe dobták.

5. De a király nem örült,
szíve szomorú volt,
Éjszaka csöndben a
veremhez ment, s így szólt:

6. „Meghallod-e szavamat,
ha neved kiáltom?
Dániel, Dániel!
Élsz-e még barátom?”

7. Csöndes mélyből hang felelt:
„Ó, királyom, élek!
Istenem angyala
két kezével védett.”

8. Hű az Úr, csak Őt imádd,
hisz téged megváltott,
Ő legyen örökre
Istened, királyod!

✍: Kádár Ferenc

🎵: Népi gyűjtés

📖: Dicsérjétek az Urat! (1986.) – 5. / Jertek, énekeljünk! – 206.